

เรียนไฉ่จกั๊	วิชา
เรียนอื่นของมารา	เขานั้
เรียนหยุดพุทธศาสนา	พาหลุด
พ้นจากมารบีบคั้	กลั้แก้งอนันต์กาล

ตะวันธรรม

นิวรรณ์ ๕

วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เมื่อเราบูชาพระรัตนตรัยกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ต่อจากนี้
ไปตั้งใจให้แน่นแน่ว มุ่งตรงต่อหนทางพระนิพพานกันทุก ๆ คนนะ
ให้นั่งขัดสมาธิ โดยเอาขาขวาทับขาซ้าย มือขวาทับมือซ้าย ให้
นิ้วชี้ของมือข้างขวาจรดนิ้วหัวแม่มือข้างซ้าย วางไว้บนหน้าตัก
พอสบาย ๆ หลังของเราเบา ๆ ค่อย ๆ พอสบาย ๆ คล้าย ๆ
กับตอนที่เรากำลังจะหลับ อย่าไปบีบเปลือกตา อย่ากดลูกนัยน์ตา

ทำใจของเราให้เบิกบาน แหม่มขึ้นให้สะอาด บริสุทธิ์ ผ่องใส
ไร้กังวลในทุกสิ่ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไรก็ตาม ให้ปลดให้ปล่อย
ให้ว่าง ทำใจให้ว่าง ๆ

คราวนี้เราก็มาสมมติว่า ภายใในร่างกายของเราปราศจาก
อวัยวะ ปอด ตับ ม้าม ไต หัวใจ เป็นต้น สมมติเป็นที่โล่งๆ ว่างๆ
เป็นปล่อง เป็นช่อง เป็นโพรง กลวงภายใน คล้ายๆ ท่อแก้ว
ท่อเพชรใสๆ

วันนี้เป็นวันคล้ายวันเกิดของพระเดชพระคุณหลวงปู่
ผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย ครบ ๑๑๘ ปี ถ้าหากท่านยังมีชีวิตอยู่
ถึงวันนี้ ท่านก็จะอายุ ๑๑๘ ปี ท่านได้ทิ้งข้อวัตรปฏิบัติ ปฏิภา
มโนปณิธานของท่าน เป็นต้นบุญต้นแบบให้แก่โลก แล้วก็ยังได้
มอบสิ่งที่สำคัญสำหรับชีวิตของมวลมนุษย์และเทวดาเอาไว้ให้
กับโลกอีก ก็คือธรรมปฏิบัติที่จะทำให้เข้าถึงพระรัตนตรัยในตัว
ถึงพุทธรัตนะ ถึงธรรมรัตนะ ถึงสังฆรัตนะ ซึ่งรัตนะทั้งสามนี้
เป็นที่พึ่งที่ระลึกของมวลมนุษยชาติ ของตัวเราทั้งหลาย เป็น
ผู้ที่จะทำให้เราข้ามพ้นวัฏสงสาร ไปสู่ฝั่งอมตะพระนิพพานได้

การปฏิบัติธรรม ท่านสรุปวิธีการเอาไว้โดยย่อว่า **“หยุด
เป็นตัวสำเร็จ”** ที่จะทำให้เข้าถึงพระรัตนตรัยในตัว เข้าถึง
พระอริยบุคคลภายใน ซึ่งเราไม่ต้องเสียเวลาไปแสวงหา
พระอริยบุคคลภายนอก เพราะดูยากว่า ท่านใดบุคคลใดจะเป็น
พระอริยเจ้า แต่ท่านแนะนำให้เข้าถึงพระอริยบุคคลภายใน จะเป็น
โคตรภูบุคคล พระโสดาบัน พระสกิทาคามี พระอนาคามี หรือ
พระอรหันต์ ตลอดจนกระทั่งพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า

อยู่ภายในกายยาววา หนาคืบ กว้างศอกของเรานี้แหละ และ
จะเข้าถึงก็ด้วยหยุดกับนิ่ง

หยุดเป็นตัวสำเร็จ คือเอาใจที่แวบไปแวบมาคิดไปใน
เรื่องราวต่างๆ นำกลับมาหยุดนิ่งอยู่กับเนื้อกับตัวที่ศูนย์กลางกาย
ฐานที่ ๗ ในกลางท้องของเรา ในระดับที่เหนือจากสะดือขึ้น
มา ๒ นิ้วมือ โดยให้กำหนดบริกรรมนิมิตเป็นดวงใสๆ กลม
รอบตัว เหมือนดวงแก้วกายสิทธิ์ แต่ว่าใสประดุจเพชรลูกที่
เจียรไนแล้ว ไม่มีตำหนิเลย โตเท่ากับแก้วตาของเรา คือ ไม่เล็ก
ไม่ใหญ่ ขนาดปลายนิ้วก้อย นิ้วชี้ นิ้วนางของเรา อยู่ในกลางท้อง
ให้อามาหยุดนิ่งอยู่ที่ฐานที่ ๗

พร้อมกับประคองใจด้วยบริกรรมภาวนาว่า สัมมาอะระหัง
เรื่อยไปเลย ก็ครั้งก็ได้ จนกว่าใจจะหยุดนิ่ง ซึ่งจะมีอาการอย่างนี้
คือเหมือนเราลืมคำภาวนาสัมมาอะระหังไป แต่ใจไม่ฟุ้งไปคิด
เรื่องอื่น หรือเกิดความรู้สึกว่าไม่อยากจะภาวนาต่อไป อยาก
จะหยุดใจนิ่งอย่างนี้อย่างเดียว คือตริกันึกถึงดวงใส หยุดอยู่
ในกลางดวงใส นี่คือการคำแนะนำของท่านว่า ต้องหยุดอย่างนี้นะ
เพราะใจไม่หยุด ทำให้เราเข้าไม่ถึงสิ่งที่ดี ที่มีอยู่ในตัวของเรา
ซึ่งเป็นแผนผังของชีวิต ทำให้เข้าไม่ถึงพระรัตนตรัยในตัว ซึ่งเป็น
ที่พึ่งที่ระลึกภายใน

นิเวศน์ ๕

ที่ใจเราไม่หยุด เพราะว่ามีนิรันทร์ ๕ มาเป็นเครื่องกั้น

นิวรรณ์ แปลว่า เครื่องกัน กันไม่ให้ใจของเรา หรือเห็น จำ
คิด รู้ เข้าไปถึงดวงธรรมภายใน ไม่ให้ใจของเราตกศูนย์เข้าไป
ถึงดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์หยาบ ไส บริสุทธิ์ โตเท่ากับ
ฟองไข่แดงของไก่ แล้วก็ลอยขึ้นมาเป็นดวงปฐมมรรค คือกัน
ไม่ให้เข้าถึงปฐมมรรค เขาเรียกว่า นิวรรณ์ ๕ มีตั้งแต่

กามฉันทะ คือ การตรึงถึงเรื่องเพศบ้าง เรื่องทรัพย์สินสมบัติ
บ้าง หรือคน สัตว์ สิ่งของ เป็นต้น

พยาบาท ความขุ่นมัว ขัดเคืองใจ มุ่งร้ายเขา

วิกิกิจจา ความลึกลับสงสัย สงสัยว่า เออ มันมีจริงไหม
คนอย่างเราจะเข้าถึงหรือ หรือมีคนอื่นเข้าถึงหรือเปล่า

ถิ่นมิทระ ความง่วง ความท้อ เกลิบเกลิ้ม

อุทัจจุกุกุจจะ ความฟุ้งคิดไปในเรื่องราวต่าง ๆ

นิเวศน์ ๕ นี่เป็นเครื่องกั้นไม่ให้เราเข้าถึงธรรมภายใน
อุปมาเหมือนเรามีดวงตาที่สามารถเห็นอะไรก็ได้ แต่ถูกถุงดำมา
สวมศีรษะครอบเอาไว้ถึง ๕ ชั้น ทำให้มองอะไรไม่เห็นไปตาม
ความเป็นจริง ถุงดำ ๕ ชั้นก็คล้ายๆ กับนิเวศน์ทั้ง ๕ นี่แหละ

เพราะนิรเวณมันดำมืดเป็นเครื่องกั้นในการเห็น ไม่ให้ใจเรา เข้าถึงดวงธรรม ถึงดวงปฐมมรรค แม้มีอยู่ในตัว ก็เข้าไม่ถึง เมื่อ เข้าไม่ถึง จึงไม่รู้ว่ามี เราจึงไม่เคยเจอความสุขที่แท้จริง ไม่เคย อบอุ่นใจเลย เพราะเข้าไม่ถึงพระรัตนตรัย

แต่พระเดชพระคุณหลวงปู่ ท่านแนะว่า เอาใจมาหยุดนิ่ง ตรึงถึงดวงใส หยุดอยู่กลางดวงใสๆ แล้วก็ภาวนาสัมมาอะระหัง เรื่อยไป นอกจากดวงแล้วอาจจะตรึงถึงองค์พระ หรือภาพหลวงปู่ ภาพคุณยาย หรือสิ่งที่คุ้นเคยก็ได้ เพื่อให้เป็นที่ยึดที่เกาะของ ใจเรา ใจเราจะได้อยู่กับเนื้อกับตัว อยู่ที่ฐานที่ ๗ พอหยุดนิ่ง นานๆ ไม่ช้าก็จะถูกส่วนไปเอง

ดวงภายใน ภายนอกภายใน

พอถูกส่วนก็จะตกศูนย์รอบไปที่ฐานที่ ๖ จะไปยกเอา ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์หยาบใสบริสุทธิ์โตเท่ากับ ฟองไข่แดงของไก่ลอยขึ้นมา อยู่ที่ฐานที่ ๗ ซึ่งท่านเรียกว่า ดวงธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน คือธรรมเบื้องต้นหรือดวงปฐมมรรค แปลว่า ต้นทางที่จะไปสู่อายุตนิพพาน

เมื่อธรรมดวงนี้บังเกิดขึ้น เราก็จะเห็นหนทางที่จะเข้าไปสู่ภายใน ซึ่งเป็นเส้นทางสายกลางของพระอริยเจ้า จะเป็น จุดเล็กๆ ใสๆ ซึ่งพอแตะใจเบาๆ จุดเล็กใ้ในกลางดวงธัมมา-

นุปัสสนาสติปัฏฐานก็จะขยายใหญ่ขึ้น ดวงเดิมก็ขยายจน
ตกขอบไปเลย ดวงใหม่เกิดขึ้น เป็นเครื่องกรองกลั่นใจเราให้
บริสุทธิ์ คือ ดวงศีล และในกลางดวงศีลก็จะมีจุดเล็ก ๆ

จุดศูนย์กลางเล็ก ๆ นั้นแหละ เป็นช่องทางเดินของใจ เรา
ก็หยุดต่อไป ดวงศีลก็ขยาย พร้อมกับจุดเล็กตรงกลางขยาย
พร้อม ๆ กันมา ดวงถัดมาก็คือ ดวงสมาธิ แล้วก็เข้าถึงดวง
ปัญญา ดวงวิมุตติ

แต่ตรงกลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะนี้แปลก จุดเล็กใส
เหมือนกัน เวลาเราดูห่าง ๆ ปกติน่าจะเป็นดวงเกิดขึ้น แต่กลาง
ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ จุดเล็กใส ๆ นั้นกลายเป็นกายมนุษย์
ละเอียด คือ ขยายออกมาเป็นกายที่นิ่งสมาธิ หน้าตาเหมือน
กับตัวของเรา ท่านหญิงเหมือนท่านหญิง ท่านชายเหมือนท่าน
ชาย โตเต็มส่วนเลย นิ่งสมาธิ หันหน้าออกไปทางเดียวกับตัว
ของเรา นี่ซิมันแปลก มันอัศจรรย์จริง ๆ ว่า พระเดชพระคุณ
หลวงปู่ไปค้นเจอได้อย่างไร

เข้าไปถึงกายในกาย กายมนุษย์ละเอียดไปกายทิพย์ กาย
ทิพย์ละเอียด กายรูปพรหมหยาบ กายรูปพรหมละเอียด กาย
อรูปพรหมหยาบ กายอรูปพรหมละเอียด กายธรรมโคตรภู
หยาบ กายธรรมโคตรภูละเอียด กายธรรมพระโสดาบันหยาบ
กายธรรมพระโสดาบันละเอียด กายธรรมพระสกิทาคามีหยาบ
กายธรรมพระสกิทาคามีละเอียด กายธรรมพระอนาคามีหยาบ

กายกรรมพระอนาคามีละเอียด กายกรรมพระอรหัตตหยาบ กาย
กรรมพระอรหัตละเอียด

ทั้งหมด ๑๘ กาย นับจากกายมนุษย์หยาบ
ไปถึงกายกรรมอรหัต ระหว่างกายก็จะมีกรรม
๖ ดวง เป็นเครื่องคั่นเพื่อกลั่นใจเชื่อมให้ไปถึง
อีกกายหนึ่ง

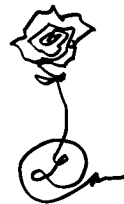
๑๘ กายนี้เป็นแผนผังที่ติดมาตั้งแต่เดิม ตั้งแต่
ปฐมชาติที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ แต่ถึงแม้จะติด
มา ถ้าหากไม่มีพระเดชพระคุณหลวงปู่ของเรา
สละชีวิต คั่นพบ นำมาเปิดเผย เราจะไม่มีความ
รู้เด็ดขาด

ที่นี้ถ้าไม่รู้มันอันตราย เพราะโอกาสที่เราจะ
ดำเนินชีวิตผิดพลาดจะมีมาก เพราะสิ่งแวดล้อม
มันอำนวยให้ไปนรกทั้งสิ้น เหมือนชาวประมง
ที่ออกทะเล คีบก็ทะเล ศอกก็ทะเล เมตรวา
ก็ทะเล รอบตัวเราคิดพูดทำอะไรนิดหน่อย
ก็นรก อันตรายมาก ไม่รู้ไม่ได้ รู้แล้วก็จะทำผิด

กฎแห่งกรรม มีวิบากเป็นผล ทุกข์ทั้งในปัจจุบัน
ทุกข์ทั้งในอนาคต ในอบาย ในสังสารวัฏ ซึ่ง
ยาวนานมาก อันตรายมาก ๆ

พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านค้นพบ มาแนะนำ ทำให้เรา
เข้าถึงความสุขที่แท้จริงได้ในปัจจุบัน ได้รู้เรื่องราวความจริงของ
ชีวิต จะพ้นวิบากกรรมได้ต้องเข้าถึงกายธรรม นี่เป็นสิ่งที่เรา
ต้องการทราบมากว่าเมื่อไรจะพ้น นอกจากไปเจอพระสัมมา
สัมพุทธเจ้าแล้ว ก็ต้องค้นคว้าด้วยตัวเองไปถึงกายธรรม ไปเป็น
อันหนึ่งอันเดียวกับกายธรรมจึงจะพ้นได้ ความรู้อย่างนี้เป็น
สิ่งที่หาได้ยากยิ่ง ไม่มีใครมาบอกเรา บอกแต่กว้าง ๆ ว่า อย่า
ไปทำบาป ให้ทำดี ทำใจให้ใส แต่จะพ้นกรรมอย่างไร และเรา
ก็ทำผิดพลาดกันมาก็เยอะ เพราะเวียนว่ายตายเกิดมานับภพ
นับชาติไม่ถ้วน แค่นี้ก็เป็นพระคุณที่ล้นเหลือจริง ๆ

หลวงพ่อรัชมชโย

สาธุชน : บ้านแก้วเรือนทองของคุณยายอาจารย์ฯ : ๑๙.๐๐ - ๒๑.๐๐ น.

